

Beethoven
(any 1803)

BEETHOVEN

ANECDOTIC i LIRIC

Emili Vendrell

Tenor

Pere Vallribera

Piano

Carles Soldevila

Comentarista

CONCERTS
BLAUS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dimarts, 24 de Maig de 1927, a les deu del vespre

PROGRAMA

I

BEETHOVEN ANECDOTIC

Comentaris de CARLES SOLDEVILA, llegits per l'autor

II

"LIEDER" DE BEETHOVEN

per EMILI VENDRELL

amb la cooperació de PERE VALLRIBERA

Cançons Espirituals

a) Prec.

b) Deu lloat per la natura.

c) Peneliment.

La floreta meravellosa.

Daler.

Cançó de Maig.

Amor nou, vida nova.

III

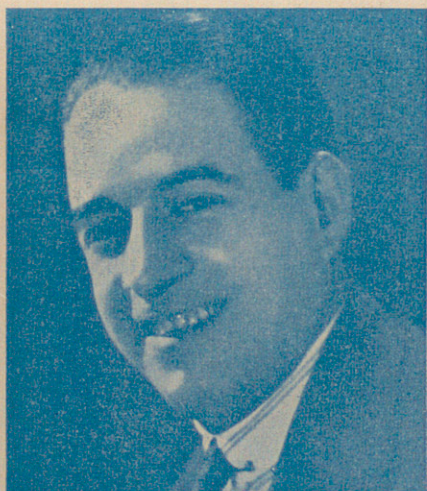
AUDICIÓ INTEGRAL DEL CICLE

A l'Amada Llunyana

- I. Plaume dalt de l'alta serra
- II. Vers els cingles blavencs
- III. Aus qui féu als cims volada
- IV. Dinsos núvols, l'ampla estesa
- V. El Maig ara torna
- VI. Reb aqueixos cants, aimia

La besada.

ADELAIDA.

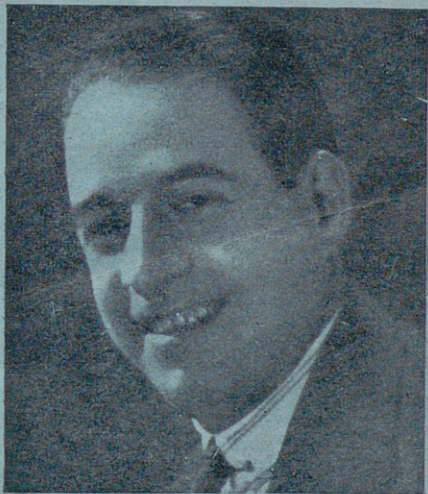

PREUS Llotges pati i amfiteatre, sense entrades, 30 ptes. — Sillons pati i amfiteatre, amb entrada, 6 ptes. — Circular pati, id. id., 4 ptes. — Graderia pati, id. id., 3 ptes. — Seti numerat, I rengle, id. id., 3 ptes. — Seti numerat, II a V rengles, id. id., 2'50 ptes. — Entrada general, 1'50 ptes. Imposos compresos

DESPATX DE LOCALITATS (sense augment) «Unió Musical Espanyola», Portal de l'Àngel, 1 i 3, de 3 a 7 de la tarda. — El dia del concert, localitats i entrades al Palau de la Música Catalana.

R. 434

"CANÇONS VELLES
I NOVES"

Cuatro Recitales
EMILIO VENDRELL

PEDRO VALLRIBERA

Pianista

Domingo 7 Octubre

Domingo 14 Octubre

Domingo 21 Octubre

Domingo 28 Octubre

a las once de la mañana

TEATRO BARCELONA

1928

CANÇONS VELLES I NOVES

REPERTORIO DE LOS CUATRO RECITALES

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:

- I. Amunt, cor meu
- II. El Sol aurisfi
- III. Vina prop meu
- IV. Vers tú, Jehová

Recitativ i gran ària de la

PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MAGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloté
Jocs d'infant

BEETHOVEN

A L'AMADA LLUNYANA
(ciclo completo)

La besada
Any nou, vida nova

SCHUBERT

Missatge d'amor
A la lluna
La truita
Tu ets el repòs
On vas?
Elogi de les llàgrimes
Adéu
El curiós
El rei dels verns

SCHUMANN

Del cel fins a l'ona
Nit de primavera
La flor de lotus
Cançó provençal
Clar de lluna
El sol i la tortra
El noguer
No et duc rancor

BRAHMS

Diamenge
A una arpa eclica
Cançó d'amor
En la solitud del bosc
Oh amades galtes

FAURÉ

Clar de lluna
El secret
Cançó d'amor
Nell

GRETCHANINOFF

Transfiguració d'amor
Trista és l'estepa
Himne («Les fleurs du mal»)

WOLF

L'infant i l'abella
La donzella abandonada
El jardiner
Pregària
El cant de la sirena
Ja és aci

TOLDRÀ

Camins de fada
Cocorococ
Romanç de Santa Llúcia
Cançó de comiat
Cançó de l'amor que passa
Canticel
Cançó de grumet

ESTRENOS

FRANCESC PUJOL

CANÇONETES DEL DÉU-NOS-DÓ
(ciclo completo)

MANUEL BLANCAFORT

SIS CANÇONS (Premio extraordinario del
Concurs Patxot)

Muntanya avall
Capvespre
La mort de Bebrós
Cançoneta humil de mitja nit
Els núvols de Nadal
Els reis

PRECIOS

Palcos sin entrada	Pesetas 15'—
Butacas platea con entrada	» 5'—
Butacas anfiteatro 1. ^a fila con id.	» 4'—
Butacas anfiteatro 2. ^a y 3. ^a filas con id.	» 2'50
Asientos fijos anfiteatro con id.	» 2'—
Entrada general.	» 1'—

PRIMER RECITAL

Domingo, 7 de Octubre, a las once de la mañana
Teatro Barcelona

J. S. BACH

CANTS ESPIRITUALS:

- I. Amunt, cor meu
 - II. El Sol aurífic
 - III. Vina prop meu
 - IV. Vers tú, Jehová
- Recitatiu i gran ària de la
PASSIÓ SEGONS SANT MATEU

MOZART

Jo penso sempre així
LA FLAUTA MÀGICA (ària)
Dins el bosc
A Cloè
Jocs d'infant

BEETHOVEN

- A L'AMADA LLUNYANA
- I. Plau-me dalt de l'alta serra
 - II. Vers eis singles blavencs
 - III. Aus que feu als cims volada
 - IV. D'eixos núvols l'ampla estesa
 - V. El màig ara torna
 - VI. Reb eixos cants, aimia
- La besada
Amor nou, vida nova

Localidades sin aumento: «Unión Musical Española», Puerta del Angel, 23 de 3 a 7 tarde, El día de cada concierto, en el Teatro Barcelona.

Los mejores discos...

ODEON

Los mejores artistas...

ODEON

Emilio Vendrell...

ODEON

eatro

spañol

Función organizada para el miércoles
14 de enero de 1931, a las cinco y
cuarto de la tarde, en honor del **P**re-
sidente del **C**onsejo municipal de **P**arís
S. E. el Conde de Castellane

Programa

1.º El auto sacramental alegórico de Don Pedro Calderón de la Barca

El Gran Teatro del Mundo

por Margarita Xirgu y su compañía del Teatro Español.

Reparto

El autor	Alberto Contreras.
El Mundo	Alfonso Muñoz.
El Rey	José Bruguera.
La Discreción.	Margarita Xirgu.
La Ley de Gracia	Pilar Muñoz.
La Hermosura	Josefina Santaularia.
El labrador	Alejandro Maximino.
El pobre	Miguel Ortín.
El rico	Fernando Venegas.
El niño	Matildita Fernández.
Una voz	Mario Barraycoa.

Decorado de Burmann.

El Gran Teatro del Mundo

Le Grand Théâtre du Monde, de Calderon, est un «auto sacramental», pièce d'un genre analogue en certaine façon aux «mystères» du Moyen Age. Ce genre s'est développé en Espagne pendant tout le XVIIe siècle, à côté de la *comedia*, et a été cultivé par les plus grands poètes. Aucun n'a égalé Calderon dans la composition des «autos sacramentales». Il y a mis toute l'inspiration et toute la pompe baroque de sa poésie. Ces pièces, qui étaient jouées en plein air devant le peuple, surtout à l'occasion de la Fête-Dieu, se proposaient de glorifier le mystère de l'Eucharistie. Mais dans le temps les allusions à l'Eucharistie sont devenues de plus en plus subtiles et lointaines.

Le Grand Théâtre du Monde est un des plus beaux «autos» de Calderón. Il a été composé vers 1645. On y voit Dieu lui-même, nommé l'Auteur, qui appelle devant lui le Monde et lui ordonne d'organiser une grande représentation dans laquelle tous les hommes doivent avoir leur rôle. Le Monde, donc, distribue ces rôles aux divers personnages: ce sont le Roi, la Religion, la Beauté, le Riche, le Laboureur, le Mendiant. Chacun devra dire la part et, selon son jeu, recevra la récompense ou le châtiment. Il y a aussi un enfant qui ne fait que naître et mourir, et qui n'est possible de récom-

pense ni de punition. Les autres jouent à leur arbitre et ils écoutent ou non la voix de la Grâce qui leur donne les avertissements opportuns à la façon du souffleur. Ils entrent dans la scène par la porte du berceau et en sortent par celle de la tombe. Le poète a seulement excepté de la récompense finale qui est le banquet divin, allusion à l'Eucharistie, le Riche. Tous les autres ont bien joué leurs rôles ou ont reconnu ses erreurs au moment de quitter la scène.

C'est, en somme, un tableau de la vie humaine auquel se joint le souvenir de ces «dances macabres» populaires partout en Europe pendant le Moyen Age.

Doña Francisquita

Cette œuvre est inspirée par la comédie de Lope de Vega *L'Amoureuse discrète*.

Le sujet est fort simple: Un vieillard fait la cour à une jeune fille (Francisquita), mais la mère et la fille portant le même prénom, la première croit être recherchée par l'amoureux de sa fille qui elle, est éprise du fils de son poursuivant (Fernando). Cela donne lieu à plusieurs situations comiques et la comédie se termine, le père de Fernando (Matías) reconnaissant que les galantries et amourettes sont pour la jeunesse. Il consent au mariage de son fils avec Francisquita et renonce à ses folles prétentions matrimoniales.

2.º Primero y segundo acto de la zarzuela de Romero y Fernández Shaw, inspirada en "La discreta enamorada", de Lope de Vega, música de Amadeo Vives,

Doña Francisquita

por María Badía, Emilio Vendrell y principales partes de la Compañía del Teatro Juencarral, que dirige el maestro Cena.

Reparto

Francisquita	Conchita Panadés.
Aurora la Beltrana. .	María Badía.
Doña Francisca . . .	Crisanta Blasco.
Irene la de Pinto . .	María Luisa de la Uega.
Fernando	Emilio Vendrell.
Don Matías	Valentín González.
Cardona	Eladio Cuevas.
Lorenzo	Enrique Ramos.
Juan Andrés	José Castejón.
Un cura.	Santiago Rebull.

Modistas, máscaras, estudiantes, la Cofradía de la Bulla, rondalla de guitarras y bandurrias y coro general.

La acción en Madrid durante la semana del Carnaval de 184...

Director de orquesta: Maestro Cena.

A 572

Palau de la Música Catalana

CONCERT DE DUOS I LIEDER

pels eminents artistes

Concepció Badia d'Agustí
sopran

Emili Vendrell
tenor

Pere Vallribera
piano

Diumenge, dia 14 de Febrer de 1932
a dos quarts de sis de la tarda

Concepció Badia d'Agustí

PROGRAMA

PRIMERA PART DUOS CLASSICS

Emmanuele d'Astorga (1681-1755)

Jo arreu cerco... Duet de cambra (1.ª audició)

Haydn

LES ESTACIONS, oratori Duo d'Anna i Lluç

Mozart

EL RAPTE DEL SERRALL, òpera.

Duo de Constança i Belmont

Beethoven

FIDELI, òpera Duo de Leonora Florestan

C. BADIA D'AGUSTÍ - EMILI VENDRELL

SEGONA PART - I LIEDER

Mozart A. Cloe.

Schubert El rei dels verns

Schumann La flor del lotus
Rimski-Korsakow . Cançó del marxant
indià De l'Opera «Sadko»

EMILI VENDRELL

SEGONA PART - II

Beethoven La bella sabatera

Schubert La novençana

Schumann Missatges

Strauss Serenata

CONCEPCIÓ BADIA D'AGUSTÍ

TERCERA PART DUOS ROMANTICS

Cornelius Amor traïda. (1.ª audició)

Mendelssohn El lliri i les floretes.

Schumann { Canço de bressol,
Sota la finestra.
A la nit. (1.ª audició)
Cant de dansa.

C. BADIA D'AGUSTÍ - EMILI VENDRELL

Emili Vendrell

PREUS:

<i>Lloges sense entrades</i>	<i>40</i>	<i>ple.</i>
<i>Sillons pati i amfiteatre amb entr .</i>	<i>8</i>	<i>»</i>
<i>Circulars pati</i>	<i>5</i>	<i>»</i>
<i>Graderies pati</i>	<i>4</i>	<i>»</i>
<i>Selis numerals 1.er rengle .</i>	<i>3,50</i>	<i>»</i>
<i>Selis numerals 2.^{on} a 5.e rengle .</i>	<i>2,50</i>	<i>»</i>
<i>Entrada general</i>	<i>1,50</i>	<i>»</i>

Despatx de localitats: **UNION MUSICAL ESPAÑOLA**
Passeig de Gràcia, 54, cantonada Aragó, de 4 a 7 tarda - Telèfon 15912
 Dia del concert, localitats i entrades en el Palau

1 33.
Palau de la Música Catalana

FESTIVAL HAYDN

EXTRAORDINARI

per

I'ORFEÓ CATALÀ

i

I'ORQUESTRA PAU CASALS

(Audició 273 de l'Orquestra)

sota la direcció del Mestre

LLUIS MILLET

amb la col·laboració de

Andreua Fornells
de Sayós, sopran

Emili Vendrell
tenor

Ricard Fuster
baríton

Dijous, 28 d'abril de 1932

a tres quarts de deu del vespre

PROGRAMA

LES ESTACIONS

Oratori en quatre parts, text alemany del
BARÓ VON SWIETEN, traducció catalana de
VICENTS M.^a DE GIBERT i FRANCESC PUJOL,
música de

JOSEPH HAYDN

I

Primera part: *PRIMAVERA*.

PAUSA BREU

Segona part: *ESTIU*.

II

Tercera part: *TARDOR*.

III

Quatrena part: *HIVERN*.

PERSONATGES

Simó, baix RICARD FUSTER.
Anna, sopran . . ANDREUA FORNELLS DE SAYÓS,
Lluc, tenor . . . EMILI VENDRELL.

Chors: ORFEÓ CATALÀ.

DIRECCIÓ: LLUÍS MILLET

I

PRIMERA PART

PRIMAVERA

Núms.

1. *Obertura.* (Descripció del pas de l'hivern a la primavera.)
Recitatiu: Simó (Baix). Lluc (Tenor). Anna (Sopran).
2. *Chor.* Camperols.
- 3 4. *Recitatiu i Aria.* Simó.
5. *Recitatiu.* Lluc.
6. *Tercet i Chor.* Lluc. Simó. Anna. Camperols.
7. *Recitatiu.* Anna.
8. *Cant de joia. Chor.* Anna. Lluc. Simó. Camperols.

SEGONA PART

ESTIU

9. *Introducció i Recitatiu.* Lluc. Simó.
10. *Aria.* Simó.
11. *Tercet i Chor.* Anna. Lluc. Simó. Camperols (*Himne*).
12. *Recitatiu.* Simó.
13. *Cavatina.* Lluc.
14. *Recitatiu.* Anna.
15. *Aria.* Anna.
16. *Recitatiu.* Simó. Lluc. Anna.
17. *Chor.* Camperols.
18. *Tercet i Chor.* Lluc. Anna. Simó. Camperols.

II

TERCERA PART

Núms.

TARDOR

19. *Introducció i Recitatiu.* Anna. Lluc. Simó.
20. *Tercet i Chor.* Simó. Anna. Lluc. Camperols.
21. *Recitatiu.* Anna. Simó. Lluc.
22. *Duet.* Lluc. Anna.
23. *Recitatiu.* Simó.
24. *Aria.* Simó.
25. *Recitatiu.* Lluc.
26. *Chor.* Camperols i Caçadors.
27. *Recitatiu.* Anna. Simó. Lluc.
28. *Chor.* Camperols i Caçadors.

III

QUATRENA PART

HIVERN

29. *Introducció i Recitatiu.* Simó. Anna.
30. *Cavatina.* Anna.
31. *Recitatiu.* Lluc.
32. *Aria.* Lluc.
33. *Recitatiu.* Lluc. Anna. Simó.
34. *Cançó chorejada.* Camperols. Anna.
35. *Recitatiu.* Lluc.
36. *Cançó chorejada.* Anna. Camperols.
37. *Recitatiu.* Simó.
38. *Aria.* Simó.
39. *Tercet i Doble Chor.* Simó. Lluc. Anna. Camperols.

LES ESTACIONS

PERSONATGES

SIMÓ, pagès hisendat,
ANNA, filla de Simó,
LLUC, jove camperol promès d'Anna,
GENT PAGESA. — CAÇADORS.

Baix.
Sopran.
Tenor.

PRIMAVERA

1. RECITATIU

SIMÓ. Mireu l'hivern ferest com fuig!
Ja corre a abscondir-se vers el poll
Segueix-lo, a n'el seu crit, de la tempesta el barbre estol amb
udolar sinistre.

LLUC. Mireu! La neu de l'aspre cim atormentada com s'esmuny!

ANNA. Mireu! Ja ve de migjorn, en febi oratge embolcallat, missatge
primaverall!

2. CHOR DE CAMPEROLS

Baixa del cel, oh temps més dolç de l'any! Del seu dormir feixuc, natura es deixondeix.

NOIES I DONES. La primavera es va atansant, i ens acarona el suau alè de vida nova sadollat.

HOMES. La joia vostra refreneu; sovint, de boira embolcallat, l'astut hivern revé i cau damunt dels brots glaçada mort.

TOTS. Baixa del cel, oh temps més dolç de l'any, i amb ton mantell cobreix els camps! Baixa del cel, dolç temps! Frisoses t'esperem.

3-4. RECITATIU I ARIA

SIMÓ. Ja dèu d'Aries radiant el sol ens dona llum.
El glaç, la boira, fuig, i passa tebi l'oratjol; la terra a obrir-se s'ofereix; serena, la plana espera el solc.
Alegre, arriba ja el pagès al camp de bon matí.
Allarga el solc ben dret, guiant l'arada tot cantant.
Després, amb pas acompassat, escampa la llavor, cobreix el son fecund, joïós comptant el fruit que ve.

5. RECITATIU

LLUC. Sa tasca acaba ja el pagès; sense repòs ha treballat.
El premi espera de natura confiat, tot implorant del cel socors.

6. TERCET I CHOR

LLUC. Bona anyada Déu ens dongui!
Obre't, cel; la teva gràcia vessa sobre els nostres camps.
Que la rosada els prats amari!

SIMÓ. Que el solc s'abeuri en dolça pluja!
 ANNA. Que l'oratjol murmuri suau!
 Que el sol ardent brilli al cel blau!
 ANNA, SIMÓ i LLUC. Vinga a la terra l'abundor i a Déu ne sien grans mercès.

7. RECITATIU

ANNA. Oït és nostre prec; propici es mou el vent i omple l'espai la nuv
 lada.
 S'empluja el cel, i va caient damunt la terra, que es daleix de set,
 la pluja com tresor.

8. CANT DE JOIA. (Tercet i Chor.)

ANNA. Oh, que hermosa és la terra quan tot reverdeix!
 Veniu, noies; apleguem-nos en el prat florit.
 LLUC. Oh, que hermosa és la terra quan tot reverdeix!
 Veniu, joves; apleguem-nos en el bosc ombriu.
 ANNA. Aquí lliris, allí roses; oh, que belles flors!
 LLUC. Bells conreus, belles prades! Bona anyada que Déu nos dóni
 ANNA. Viu la terra, l'aigua corre, l'aire és perfumat.
 LLUC. Tot és vida, tot batega, tot és joia, tot són cants!
 ANNA. Mira els anyellets com boten!
 LLUC. Mira els peixos com capbussen!
 ANNA. Com brunzeixen les abelles!
 LLUC. Els ocells, quines volades!
 CHOR. Joia pura, goig sens mida omple el nostre cor!
 De gaubança, d'esperança l'alenada eixampla el pit.
 SIMÓ. Co que encisa l'esperit vostre, fruits de gràcia són del bon Déu.
 CHOR. Adorem-lo, alabem-lo, estimem-lo de tot nostre cor.
 Que ressonin, regraciant-lo, fortes nostres veus.

HIMNE AL CREADOR

CHOR. Déu etern! Déu potent! Déu de bondat!
 ANNA, LLUC i SIMÓ. Els fruits de ta clemència alenen l'esperit.
 CHOR. Déu poderós!
 ANNA, LLUC i SIMÓ. La set de nostres ànimes l'apaga el teu amor.
 CHOR. Déu etern! Déu potent! Déu de bondat!
 Glòria, laus i honor a Tu, eternal Déu de bondat!

ESTIU

9. RECITATIU

LLUC. A trenc d'aubada la claror apunta tímida.
 Mandrosament va reculant la nit a poc a poc.
 Volant al fosc catau, cuita a amagar-se l'orb estol; l'esgarrifós
 garip, de por no glaça els cors ja més.
 SIMÓ. Del jorn herald aixeca el crit; amb veu aguda i amatent excita
 de bell nou el bon pagès al seu treball.

10. ARIA

SIMÓ. Alegre aplega el pastoret xiulant el joganer ramat; envers la plana verdejant, lentament el va menant.
Mirant a Orient atura el pas, la crossa fent-li de puntal, i espera el primer raig de sol per endur-se'n els ulls plens.

RECITATIU

ANNA. Talment de porpra és l'horitzó; com fumarola la boira s'esmuny.
El cel s'amara de blau radiant.
Els cims esclaten brillants d'or en foc.

11. TERCET I CHOR

ANNA, LLUC i SIMÓ. Ja va pujant, ja brilla, amunt, amunt, el sol!
CHOR. Ja brilla magníficent; flameja majestuós!

HIMNE

CHOR. Laus a l'astre rei, que ens dona llum i vida!
Laus a l'astre rei, que envolta el món amb raigs ardents de glòria divina!
Lloança a tu, oh sol!
ANNA, LLUC i SIMÓ. Qui ens dirà la joia immensa que ens fa sentir ta protecció?
Qui el compte duu de tanta gràcia com ta bonesa escampa arreu?
CHOR. La joia, oh! qui ens la dirà?
Les gràcies, qui les comptarà?
Qui ens les dirà?
Qui el compte en duu?
Qui?
ANNA. Ets tu la font de gaudiment!
LLUC. Ets tu la font de sanitat!
SIMÓ. Ets tu la font de nodriment!
ANNA, LLUC i SIMÓ. Mercès al Creador del món que així ho ha disposat!
CHOR. Laus a l'astre rei que ens dona llum i vida!
Que tota veu t'exalci!
T'aclami l'univers!

12. RECITATIU

SIMÓ. Tothom per la sega es va preparant; daurada color llueixen els camps.
El segador l'onada ja escomet de rosses espigues.
Brilla la falc, s'ajup el blat; mes, ben aviat, dret altre cop, lligat a garbes el veurem.
LLUC. Ja de migjorn el sol radiant cau aplomat, i escampa des del cel serè, com pluja de foc, bullents flamarades.
Sura damunt la plana d'ardent calitja un vel espès que encega els ulls de llum.

13. CAVATINA

Tot jau en somni atuïdor.
Flors marcides, prades grogues, fonts sense aigua, tot sofreix de la calor.
Sense forces l'home cau; lassat s'ajau el bestiar.

14. RECITATIU

ANNA. Oh, benaurat boscatge ombriu, on del vell roure l'alt brancam se'ns dona com fresc asil, l'esvelt pollancre gronxadís ens canta amb suau remor!
En llit de molsa es va esmunyint claríssim rierol, i en l'aigua juguen, brilladors, els raigs del sol ardent.
De l'herba, sentor balsàmica escampa el ventijol i es sent al lluny la refilada d'alegre flaviol.

15. ARIA

Oh, com l'ànima reposa!
Com s'eixampla el cor gojós!
En les venes bull la vida; l'ésser tot és vibració!
S'eleva l'esperit fruit serena pau, i el pit esforç novell amara generós.

16. RECITATIU

SIMÓ. Mireu! Com vel caliginós s'estén de la muntanya sobre el cim l'espès alè de negra boira, que va pujant, es va engrandint i la blavor del cel cobreix de nuvolada.
LLUC. Ve de la vall brogit llunyà, ressò tempestuós.
El núvol menaçant, de lluny s'atança lentament; sinistre, sobre la vall s'ajau.
ANNA. D'angoixa calla tot i el món sembla finar.
No es mou ni ocell ni fulla.
De mort és la quietud arreu.

17. CHOR

CAMPEROLS. Ah! S'atança el temporal!
Déu ens valgui!
Oh, com rebruny el tro!
Oh, com el vent udola!
A on cerquem redòs?
Llamps fulgurants zig-zaguegen l'espai!
Els núvols esclaten!
L'aigua, furienta com torrentada, ja cau!
Déu ens valgui!
Cel, ajuda'ns!
Brama el torb rabent!
El cel es veu tot encès!
Misericòrdia!
Trons aterradors, llampecs violents!
Oh, quin soroll eixordador!
Gràcia! Clemència!
La terra sotragueja;
tremola el fons del mar!

18. TERCET I CHOR

- LLUC. La nuvolada es va esqueixant i el torb furient s'ha anat calmant.
ANNA. Abans d'anar a la posta, encara brilla el sol i els últims raigs fan resplendent de perles i d'esmalts l'herbei del prat.
SIMÓ. Amb pas feixuc i lentament, caminen vers l'estable els bous ben pastorats.
LLUC. La guatlla crida el seu company.
ANNA. En l'herba canta el grill content.
SIMÓ. Pel rec se sent xiular el gripau.
ANNA, LLUC i SIMÓ. Es ja el toc d'oració. L'estel del vespre brilla al cel i el pas ens guia a reposar.
HOMES. Noies, joves, veniu! Ens espera un dolç repòs; amb cor ben net, amb cos ben sa i amb bon treball ens l'hem guanyat.
NOIES i DONES. Anem, anem; tot seguit anem.
TOTS. De l'oració el toc ja és fet: l'estel del vespre brilla al cel i el pas ens guia a reposar.

TARDOR

19. RECITATIU

- ANNA. Tot ço que germina pel temps primaveral, tot ço que madura al sol ardent d'estiu, la tardor en fa ofrena a n'el humil pagès.
LLUC. De la natura els rics presents, carretes omplen a curull.
SIMÓ. Replens sobreixen els graners dels abundosos fruits del camp.
SIMÓ. Amb ull alegre, el bon pagès al seu entorn contempla el bé de Déu i el goig més gran li eixampla el cor.

20. TERCET I CHOR

- SIMÓ. Natura, guardonant treball, somriu al bon pagès; la fe li dóna alegrement i estén propícia al seu damunt la mà de l'abundor, preat guardó de l'aspre esforç.
ANNA i LLUC. De tu, treball, tot goig ens ve. La llar i el recés, la roba que ens cobreix, la vianda que ens nodreix, de tu prové i dels teus fruits.
ANNA. Treball, oh noble i sant treball, de tu tot goig ens ve.
LLUC. Virtut inspira al cor i apaga el foc dels mals instints.
SIMÓ. Refrena injust daler i dóna a l'esperit repòs.
CHOR. Rubleix de fortitud, bonesa, i a dretura escau.
CHOR. Treball, oh noble i sant treball, de tu tot goig ens ve.

31. RECITATIU

- ANNA. Envers el camp d'avellaners ja corren els infants!
En el flexible i llarg brancam bentost s'han repenjat, i sorollant-lo fortament, fan caure el fruit com pedregada.

- SIMÓ. S'enfila un brau minyó ardit al cim més alt d'un majestuós noguer. L'amaga el fullam; l'aimada veu venir i a ran dels peus mateixos li tira, enjogassat, la nou rodona.
- LLUC. Dessota els arbres del jardí de noies li ha un aplec; la fruita que recullen és fresca com elles.

22. DUET

- LLUC. Donzelles de ciutat, veniu, veniu! Mireu, mireu les noies de pagès sens vanitat, que belles són.
Vegeu la meua Anneta! Colora la salut ses galtes; alegres brillen els seus ulls; i per sa boca parla el cor quan diu l'amor que em duu.
- ANNA. Donzells fins i polits, resteu ben lluny que ací no hi valen afalacs, i el dolç parlar és temps perdut: ningú us té d'escollar.
Ni l'or ni el luxe han de temptar-nos, que val molt més un cor honrat: l'amor d'en Lluc és un tresor més gran per mi que tot.
- LLUC. El fullam caurà, l'erba es marcirà, fugiran els anys, però mai el meu amor.
- ANNA. Es més verd el fullam, més gemat el prat, més brillant el sol quan parla el teu amor.
- ANNA i LLUC. Dolç afany, d'amor gaubança, nostres cors fidels atança; sols la mort pot rompre el llaç.
— Anna aimada!
— Lluc del meu cor!
Quan l'amor els cors enllaça, tot esclata en cants de joia i és la vida un bell encís.

23. RECITATIU

- SIMÓ. Els camps es veuen despullats i no s'hi troba ja ni un gra; perdus i guatilles i moixons inútilment s'afanyen.
Al bon pagès, de mantenir aitals hostes no li sap pas greu; emprò, si massa són nombrosos, cal defensar-se'n.
Per ço, si veu passar grans vols, al perdiguer fa un crit, i amb l'escopeta i el sarró adalerat se'n va a caçar.

24. ARIA

- SIMÓ. Mireu enllà, pels amples camps, mireu el gos com va flairant; per terra cerca el rastre fresc i així que el té no el deixa més.
Amb tal fal·lera va corrent, que ja ni els crits de l'amo escolta; s'afanya sens treva.
Es para en sec, i es queda immòbil com un roc.
De l'enemic temut fugint, el vol aixequen les perdus, mes poc els val volar rabent; un llamp, un tret, i ferides pel plom que els duu la mort, van bentost caient.

25. RECITATIU

- LLUC. Obriu bé els ulls, minyons!
De llebres, oh quin bé de Déu!
Arreu anem ben escampats, que no podran fugir.
Ja van botant! Ja van caient!
Porteu-les totes cap ací!

26. CHOR

- PAGESOS I CAÇADORS. Eil! no oïu sonar els corns a dintre la boscúria?
 DONES. Com ressonen vibrants de cap a cap del bosc!
 TOTS. El toc de caça es va acostant!
 Oïu com clapeixen els gossos que flairen el rastre?
 HOMES. Ja fuig el cervol perseguit; l'encalcen els gossos i els cavallers.
 TOTS. Com fuig! Com corre esverat!
 Quins bots que fa!
 Mireu-lo pel bruguerar com s'esmuny!
 Pel prat ara passa i al bosc s'ha endinzat.
 HOMES. Els gossos el rastre han perdut; s'aturen bo i flairant pel volt.
 TOTS. S'escampen rastrejant; grunyeixen afoollats.
 — Alans! Alans! Ací!
 HOMES. A cop de crits i al so dels corns ja es tornen a arregar.
 TOTS. Au! Au! Alans! Au!
 Amb nou ardiment, ja tots plegats, es llancen clapint pel bon rastre atrets.
 HOMES. Alans! A n'ell! Au, sus!
 DONES. Pels gossos encalçat de prop, mancant-li forces per fugir, el cervol cau tot pantejant.
 HOMES I DONES. Sa fi propera anunciant, ressona joiós el toc dels corns dels braus caçadors el triomf cantant!
 Halali! Halali!
 TOTS. La mort del cervol proclamant, ressona joiós el toc dels corns dels braus caçadors el triomf cantant!
 Halali! Halali!

27. RECITATIU

- ANNA. Dels ceps les branques fent torçar, molsuts raïms sucosos pengen, i semblen dir-li al bon pagès que l'hora és ja de la collita.
 SIMÓ. A punt són els cistells i portadores; de la masia surten dejorn i fent gatzara joiosos veremadors.
 ANNA. Mireu en el vinyar! Mireu quina gentada! Oh quins joiosos cants per tot arreu ressonen!
 LLUC. La feina es fa rient i jugant, que així no és tan pesada; i cap al tard, el vi escumejant més fortes farà les rialles.

28. CHOR

- TOTS. Juli! Juli! Ja raja el vi! Les bótes a curull la joia fan vessar.
 I juli! Juli! Juli! cridem a plena veu.
 HOMES. Vinga beure! Vinga beure! Fora mals de cap!
 DONES. La cantada sia alegre! Fora la tristor!
 TOTS. Juli! Juli! Que visca el bon vi!
 HOMES. Que visca la terra que el crià!
 TOTS. Juli! Juli! Que visca el bon vi!
 HOMES. Que visca la bóta que el recull!
 TOTS. Juli! Juli! Que visca el bon vi!
 HOMES. Que visca el porró que el dóna a raig!
 TOTS. Juli! Juli! Que visca el bon vi!
 HOMES. Vinga beure! Gerres plenes! Porró enlaire! Fora mals de cap!
 TOTS. Alsa! Alsa! Fora la tristor!
 Juli! Juli! cridem a plena veu.
 Que visca el bon vi!

LES BALLADES

- DONES. Refila el flaviol, repica el tamborino; refila, repica la dansa.
Violins ara rasquen; xinfonia (1) rondina, i el sac de gemecs també hi és.
- HOMES. La quitxalla ja salta; ja brinca, ja salta l'eixerida quitxalla.
Giravolten les noies, saltironen els joves al so del ballet.
- NOIES. Alsa! Alsa! Tomba! Gira!
- HOMES. Veniu, jovent!
- NOIES. Alsa! Alsa! Fem el ristol! (2)
- HOMES. Ompliu porrons.
- NOIES. Alsa! Alsa! Vinguen balles!
- HOMES. Xerrica fort!
- TOTS. Alsa! Alsa! Fora mals de cap!
Fem gatzara!
Gresca! Vinga gresca!
Juli! Juli! Oidà!
Tral-la-la!
Juli! Oidà!
Companyns, dem treva al traguejar i alcem la veu cantant ben fort els goigs del vi que alegra els cors.
Que visca el bon vi, el blanc i el roig, que empaita tristor i sofrir!
Cantem-li els goigs joiosament!
Cantem-li un himne de llaor!

HIVERN

29. RECITATIU

- SIMÓ. Ja l'any s'atança vers la fi; les fredes boires van naixent; de la muntanya davallant, s'extenen per la plana i a l'hora del migjorn ni el sol mateix les pot desfer.
- ANNA. Ja ve del pol l'hivern cruel, ja arriba irat, tempestuós. Al seu alè glaçat, natura calla tremolant.

30. CAVATINA

- ANNA. Llum i vida decandeixen, fuig la joia esporuguida.
Jorns rublerts de melangia, llargues nits d'immensa fosca!

31. RECITATIU

- LLUC. Tot l'ample estany es veu glaçat i el riu no canta ja sa cançó.
En l'aspre rocam, caramells brillants el lloc senyalen de la cascada.
En la boscúria tot és sec.

(1) Vell instrument popular de cordes que es penjava al coll i es feia sonar amb un petit manubri mogut per la mà dreta, mentre l'esquerra trepitjava les cordes.

(2) Giravol que fan les balladores per sota el braç dels balladors sostingudes per ells amb la mà ben alta.

Els camps cobreix i omple les valls mortalla immensa blanca.
La terra tota, en son de mort, en quietud profunda jau; les belles
gales s'han marcit i al lluny tan sols s'obira d'un gran desert
l'aspecte trist.

32. ARIA

- LLUC. Tot sol el vianant, perduda l'esma, a on es deu encaminar?
En va recerca el bon camí; cap rastre el guia, cap senyal.
Els peus s'enfonzen en la neu i es va perdent més cada cop.
Se sent descoratjat, l'angoixa estreny son cor i veu el jorn com
va morint; el cansament i el fret dominen el seu cos...
De sobte, obira al lluny brillar el feble tremolor d'un llum.
Se sent tot revifat, joïós li bat el cor.
Se'n va pressós envers la casa, cercant recés i acolliment.

33. RECITATIU

- LLUC. Quan és a prop, sent unes veus que abans la remor del vent apa-
gava i ara s'ouen clarament.
ANNA. La caldejada sala és plena de la gent del poble allí tota aple-
gada per escursar la vetlla tot fent conversa i treballant.
SIMÓ. Seient a prop del foc, el temps passat els vells recorden.
Més lluny, els joves van teixint amb joncs paneres i cistells; altres
fan xarxes.
Caragolen el fus les dones, al torn fan dar voltes les noies; per fer
la tasca lleu, una cançó dels llavis surt.

34. CANÇÓ DE LES FILADORES

- CHOR. *Volla, roda, fila,
que l'amor vigila.*
ANNA. Fila, roda, fil ben fi;
filla'l prim, que ha de servir
pel meu vel de festa.
CHOR. *Volla, roda, fila,
que l'amor vigila.*
ANNA. Teixidor que el teixiràs,
ben polit el deixaràs
el meu vel de festa.
CHOR. *Volla, roda, fila,
que l'amor vigila.*
ANNA. La donzella, sota el vel,
bé hi amaga un dolç anhel,
sota el vel de festa.
CHOR. *Volla, roda, fila,
que l'amor vigila.*
ANNA. L'aimador, si ho vol mirar,
pot l'amor endevinar
sota el vel de festa.
CHOR. L'aimador, si ho vol mirar,
cor aimant veu bategar
sota el vel de festa.

35. RECITATIU

LLUC. Ja la roda atura el volt; curulls són els rodets.
El rotlló es va estrenyent, i al mig, voltada per la gent que vol
que conti una rondalla, comença l'Anna així dient:

36. RONDALLA

ANNA. Si n'era una donzella
i n'era un cavaller
morint d'amor per ella,
que el seny talment perdé.
Trobant-la un jorn soleta,
li diu: — Fes-me un petó.
I ella, la pobreta,
respon-li: — Sí, senyor!

CHOR. Ai, ai! que si digué?

ANNA. Descavalcant, li deia:

— Per què tremoles tant?
La seva amor retreia
parlant-li molt galant.
— Tot és teu: pren mes joies,
diner, rellotge d'or;
vull que a les altres noies
l'enveja els entri al cor.

CHOR. Ai, ai! Co és parlar bé!

ANNA. — Oh, no, que si ho prenia

i el meu germà ho veiés,
al meu pare ho diria
per fer que em castigés!
Si el meu germà a la vora
no fos en eix moment...
Segur que a n'aquesta hora
treballa allí al torrent.

CHOR. Oh, oh! I ell ho cregué?

ANNA. Mentre el galant se'n 'nava
mirant el germà on és,
ella a cavall pujava
fugint camps a través.

— Adeu, senyor — li crida,
que no m'agafaràs!
I així el plantava ardida
tot fent-li un pam de nas.

CHOR. Ha, ha! Molt bé ho va fer!

37. RECITATIU

SIMÓ. De la muntanya es va exhalant com un alè glaçat.
L'aire fibla els vianants; l'aigua es torna gel; el fret les bèsties
arrauleix.
El rigorós tirà, l'hivern cruel, ha triomfat i resta mut de por
de la natura el regne immens.

38. ARIA

SIMÓ. Contempla ací, oh foll mortal!, la imatge de la teva vida.
Ta primavera ja es marci, passà el daler del teu estiu. La fi de la

tardor ja ve, s'atansa el desolat hivern i et mostra el teu sepulcre obert.

On són aquells ardits projectes, els somnis de ventura, l'afany de vanaglòria, el corc de l'ambició?

On són els delitosos dies rublerts de voluptat? I a on les nits alegres de vetlla orgíaca?

Fugiren ja? A on?

Com somni foren, com visió...

Virtut sols resta.

Sols ella resta i ens guia el pas pel bon camí que enllà del temps ens mena, passant dolors i joia, envers la fi suprema.

39. FINAL. TERCET I DOBLE CHOR

- SIMÓ. I, finalment, vindrà el gran jorn de ser cridats per Déu etern a un viure tot ditxos, lliurats de mort i de dolor.
- LLUC, SIMÓ. Del cel les portes s'han obert; s'obira ja el Mont Sant, la tenda del Senyor, asil de pau i goig.
- CHOR I. Les portes qui les passarà?
- ANNA, LLUC, SIMÓ. Qui el mal detesta i aima el bé.
- CHOR II. Al Mont qui és que hi podrà pujar?
- ANNA, LLUC, SIMÓ. Qui en boca porta la veritat.
- CHOR I. La tenda qui podrà habitar-la?
- ANNA, LLUC, SIMÓ. Del pobre i desvalgut l'amic.
- CHOR II. I alli la pau qui la pot heure?
- ANNA, LLUC, SIMÓ. De l'innocent el protector.
- CHOR I. Mireu, el gran jorn és a prop.
- CHOR II. Mireu, clareja ja.
- CHORS I i II. Del cel les portes s'han obert; s'obira ja el Mont Sant.
- CHOR I. Ja són passats,
- CHOR II. són esvaïts
- CHOR I. els dies dolorosos,
- CHOR II. l'hivern de nostra vida.
- CHORS I i II. Eterna primavera, tresor de benaurança pels escollits serà.
- ANNA, LLUC, SIMÓ. Que aqueixa sia la nostra sort. A la tasca dem-nos pressa.
- CHOR I. A la lluita
- CHOR II. cal llançar-se
- CHORS I i II. per mereïxer tal guardó.
- Que ens guïi vostra mà, Senyor, i ens dongui fortitud.
- I tot cantant arribarem a n'el teu regne gloriós.
- Amén.